

СЛОВО ЗА БОГОЯВЛЕНИЕ

*„Каква е тази странна гледка,
възкликнаха Ангелските чиновци –
Този, Който с повеля сътвори езерата и реките,
иде да се облече в Йорданските струи,
защото чрез тях обновява Адам.”¹*

Няма слова, няма мисли, няма чувства, възлюбени, с които може да се обхванат човеколюбието, самоумаляването, смирението на въплътения Бог! Този, Който с повеля сътвори езерата, реките и цялото водно естество, днес пристъпва да се облече в Йорданските струи, за да обнови разядената от греха наша природа. Напълно Безгрешният, пред Когото и небето е нечисто (срв. Иов 15:15 според славянския текст), иде, за да приеме покаяно кръщение и да избели отровната багра на човешкия грях (срв. Исаия 1:18). Неизразимо Чистият смирено влиза в Йордан и свежда глава под трепетната ръка на Кръстителя, за да избистри тинестото русло, в което тече човешкият живот.

Потапянето на Спасителя във водата тайнствено предизобразява Неговото слизание в ада, а изправянето Му и излизането от водата – Неговото възкресение от мъртвите. И когато Христос бъде издигнат на Голготския кръст, цялото творение ще се разтърси от безкрайното смирение на Бога, от необятната Му любов към нас, неблагодарните зли човеци, които упорстват в безумната си гордост, дръзко роптаят срещу величието и всемогъществото на Бога и презират смирението Му.

Ала как, как въплътеното Слово на Отца обновява Адам, как ни дарява прошка, как избелва багрено то на греховете ни, как ни очиства от тинята, в която се валяме и влачим, през която миг

¹ Миней, 3 януари, канон на утренията, песен седма, втори тропар.

подир миг изтича земният ни живот? Като приемем с вяра Христовите слова. Като се родим отново – от вода и Дух в името на Троициния Бог; като се умием в кръщелния купел от тинята на греха; като приемем печата на Духа; като живеем според животворните Христови повели; като с благодатта на покаянието отново и отново издигаме стена срещу мътните притоци, напирасци, за да затлачат пак с тиня руслото на живота ни; като със страх Божий, вяра и любов се причастяваме със светите Христови Тайни. Така се обновява нашата природа, така се изцелява от греха, така се възражда нашата боголика личност, така ние отново ставаме бистри извори, в които тече жива вода, бликаща от Извора на живота, Христос нашия Бог.

И тогава князът на тоя свят още по-злобно ще се опитва да удари върху ни своя печат, но няма да намери място за него, защото в цялата ни душа, в цялото ни тяло ще има място само за един печат – за печата на дара на Светия Дух. Ще се опитва врагът на нашето спасение да ни облива с порои от смрад на кал, но ще срещне стените, градени с благодатта на покаянието; ще се мъчи да възкреси в душите ни любовта към греха, ала ще се натъкне на любовта ни към Христа и Неговите заповеди; ще се стреми да възбуди у нас глад и жажда за земни блага, охолство, наслади, ала ще ни свари наситени с храна за живот вечен – с пречистото Тяло и драгоценната Кръв на нашия Спасител. Ще ни свари изпълнени с печата и живота на Живоначалната Троица! Ето, затова сме и сътворени ние, човеците, затова сме и скъпо изкупени (срв. 1 Кор. 7:23) – за да вместим в себе си Първообраза, по който сме създадени, за да се съединим неслитно и неразлъчно с нашия Създател, да се приобщим по благодат към живота на Самия Троицин Бог – Отец, Син и Дух Светий!

Ето в що се изразява обновата на адамовото естество, възлюбени! Ето защо Ангелите с удивление и трепет съзерцават как въплътеният Бог Слово, сътворил с повеля езерата и реките, иде

да се облече в Йорданските струи и да обнови чрез тях Адам. Да склоним и ние глави пред бездъното самоумаляване на Всемогъщия, да разтворим умове и сърца за Неговия кротък зов, да се родим отново в благодатните струи на покаянието, смирено да благодарим и да прославим явилия се в Троица Бог – Пребезначалния Отец, Единородния и Единосъщен Син и Пресветия Благ и Животворящ Дух, на Когото подобава слава, чест и поклонение сега и всякога, и във вечни векове! Амин.